

První kondicionál

První kondicionál používáme pro **reálné, možné podmínky**. Vlastně jím říkáme, **co udělám, jestli....** (*Jestli bude pršet, zůstaneme doma.*)

Vedlejší věta podmínková zde opět nejčastěji používá spojku IF, kterou zde můžeme přeložit jako 'jestli, jestliže'.

Nejčastěji tyto věty mluví o budoucnosti. Hlavní věta tedy bude v budoucím čase. Vedlejší však **místo budoucího času používá přítomný**.

Hlavní věta – budoucí čas s will	Vedlejší věta – if + přítomný prostý čas
We will stay home	if it rains tomorrow.
I will be late for school	if I miss the bus.
You won't pass the exam	If you don't study .

Hlavní věta zde vždy říká, že daná věc nastane, bude-li splněna podmínka. A protože je to podmínka uskutečnitelná, reálná, možná, je tedy možné že k činnosti v hlavní větě skutečně dojde.